

Sygn. akt IV U 845/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 listopada 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Katarzyna Antoniak

Protokolant	st. sekr. sądowy Marta Żuk
-------------	----------------------------

po rozpoznaniu w dniu 23 listopada 2015r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania M. C.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 15 lipca 2014 r. (Nr (...))

w sprawie M. C.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo M. C. do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 1 lipca 2014 roku do 30 czerwca 2016 roku.

Sygn. akt: IV U 845/14 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 15 lipca 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.57 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił M. C. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wskazując, że u ubezpieczonego nie stwierdzono niezdolności do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożył M. C. wnosząc o jej zmianę i ustalenie mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu stanowiska wskazał, że choruje na złuszczenie i martwicę głowy kości udowej prawej. Choroba utrudnia mu chodzenie i siedzenie, dlatego nie zgadza się z decyzją o odmowie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Pracuje na pół etatu, ale z pensji, którą otrzymuje nie jest w stanie się utrzymać (odwołanie k.1 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując że zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 10 lipca 2014r., która nie stwierdziła u ubezpieczonego niezdolności do pracy, a odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych lub prawnych, które uzasadniałyby zmianę tej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.2 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony M. C. do 30 czerwca 2014r. uprawniony był do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy (decyzja z 17 lipca 2012r. o ustaleniu prawa do renty na okres do 30 czerwca 2014r. k.12 akt rentowych). W dniu 3 czerwca 2014r.

ubezpieczony wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres (wniosek k.23 akt rentowych). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował ubezpieczonego na badanie przez lekarza orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 18 czerwca 2014r. ustalił, że ubezpieczony jest nadal częściowo niezdolny do pracy do 30 czerwca 2017r. (orzeczenie lekarza orzecznika z 18 czerwca 2014r. k.26 akt rentowych).

Na skutek zarzutu wadliwości zgłoszonego do powyższego orzeczenia lekarza orzecznika przez Zastępcę Głównego Lekarza Orzecznika (...) Oddział w S. ubezpieczony skierowany została na badanie przez komisję lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 10 lipca 2014r. ustaliła, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy (zarzut wadliwości do orzeczenia lekarza orzecznika ZUS k.28 i orzeczenie komisji lekarskiej ZUS z 10 lipca 2014r. k.32 akt rentowych). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 15 lipca 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres (decyzja z 15 lipca 2014r. k.33 akt rentowych).

Ubezpieczony ma 26 lat i wykształcenie średnie. Ukończył Liceum Profilowane w Zespole Szkół (...) im. S. S. w S. o profilu usługowo-gospodarczym (świadcstwo ukończenia liceum z 25 kwietnia 2008r. k.40 akt sprawy). Od 12 września 2008r. ubezpieczony jest zatrudniony w Gminnej Spółdzielni (...) w K.. Przez około 2 lata ubezpieczony pracował na stanowisku referenta, a następnie pracodawca powierzył mu stanowisko kierowcy zaopatrzeniowca. Na stanowisku tym ubezpieczony pracuje do chwili obecnej, przy czym aktualnie zatrudniony jest w wymiarze 1/2 etatu – po 4 godziny dziennie. Ubezpieczony jeździ samochodem dostawczym, pracuje w piekarni prowadzonej przez Gminną Spółdzielnię. Rozwozi i rozładowuje pieczywo – 100 koszy dziennie, każdy kosz o wadze 20 kg (zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu k.4 akt rentowych oraz wyjaśnienia ubezpieczonego k.19v – nagranie od minuty 3 do 14 i k.35-36 – nagranie od minuty 6 do 16).

Ubezpieczony przebył w dzieciństwie jałową martwicę głowy kości udowej prawej. Był leczony operacyjnie. Pomimo stosowanego leczenia doszło do zmian zwyrodnieniowych prawego stawu biodrowego ze znacznym ograniczeniem ruchomości i dolegliwościami bólowymi stawu oraz niewydolnością chodu. Ubezpieczony mocno utyka na prawa kończynę dolną, która jest krótsza o 2 cm, występuje u niego przykurcz zgięciowy prawego stawu biodrowego 20 stopni, zgięcie 110 stopni, rotacja wewnętrzna 0 stopni, rotacja zewnętrzna 10 stopni. Ruchy stawu są żywo bolesne, a podczas stania i chodu obserwuje się wtórny przykurcz zgięciowy prawego stawu kolanowego i czynnościową skoliozę odcinka lędźwiowego kręgosłupa. W marcu 2012r., podczas wykonywania przez ubezpieczonego pracy kierowcy doszło u niego do dalszego istotnego pogorszenia stanu zdrowia. Zmiany zwyrodnieniowe postępowały na tyle szybko, że ubezpieczony zaczął korzystać z kul łokciowych. Taki stan zdrowia powoduje, ubezpieczony jest niezdolny do wykonywania pracy stojącej, chodzącej, wymagającej przenoszenia ciężarów, chodzenia po schodach, drabinie, pracy na wysokości. Powyższy stan powoduje, że ubezpieczony jest w dalszym ciągu częściowo niezdolny do pracy, tj. od 1 lipca 2014r. do 30 czerwca 2016r. (opinia biegłych ortopedy i neurologa k.7-8 i uzupełniająca opinia tych biegłych k.29 akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego M. C. podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art.57 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r., Nr 153, poz.1227 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w czasie zatrudnienia, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania zatrudnienia, przy czym ostatniego wymogu nie stosuje do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy. W myśl art.12 ust.1, 2 i 3 ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania

jakiegokolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie odwołania ubezpieczonego od decyzji organu rentowego odmawiającej mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wymagało ustalenia, czy u ubezpieczonego istnieje w dalszym ciągu niezdolność do pracy, a jeżeli tak to jakiego stopnia. W tym celu Sąd zasięgnął opinii specjalistów z zakresu medycyny. Sporządzona na tę okoliczność opinia biegłych ortopedy i neurologa dała podstawy do ustalenia, że ubezpieczony jest nadal ,tj. od 1 lipca 2014r. osobą częściowo niezdolną do pracy, a przewidywany okres trwania tej niezdolności to 30 czerwca 2016r. W złożonej opinii biegli nie podzieli stanowiska organu rentowego, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy. W uzasadnieniu swojego stanowiska wskazali, że w dzieciństwie ubezpieczony przeszedł jałową martwicę głowy kości udowej prawej i jako takie schorzenie to zostało wniesione przez ubezpieczonego do zatrudnienia. Niemniej już w trakcie zatrudnienia – w 2012r. doszło do istotnego pogorszenia stanu zdrowia ubezpieczonego, u którego rozwinęły się zaawansowane zmiany zwyrodnieniowe prawego stawu biodrowego, które powodują znaczne dolegliwości bólowe, ograniczają ruchomość i powodują niewydolność chodu ubezpieczonego, a to z kolei powoduje, że ubezpieczony jest w dalszym ciągu częściowo niezdolny do pracy we wskazanym wyżej okresie. Analizując powyższą opinię biegłych, w tym opinię uzupełniającą (k.8 i 29 akt sprawy) Sąd doszedł do przekonania, że stanowi ona wiarygodny dowód w sprawie. Biegli są specjalistami w zakresie choroby, na którą cierpi ubezpieczony, a wydanie opinii było poprzedzone analizą dokumentacji medycznej ubezpieczonego i jego badaniami.

Sąd nie przychylił się do wniosku organu rentowego o dopuszczenie dowodu z opinii innego zespołu biegłych z zakresu ortopedii i neurologii zgłoszonego w piśmie z 7 września 2015r. (k.33 akt sprawy). W uzupełniającej opinii (na k.29 akt sprawy) biegli odnieśli się do wcześniejszych zastrzeżeń organu rentowego do opinii podstawowej (zgłoszonych w piśmie z 14 kwietnia 2015r. - na k.16 akt sprawy). Wyjaśnienia te są rzeczowe i logiczne, a dalsze zarzuty organu rentowego stanowią polemikę z prawidłowymi ustaleniami biegłych. Nie można przyjąć argumentacji organu rentowego, że kwalifikacje ubezpieczonego to kwalifikacje do pracy wyłącznie umysłowej, a w przypadku takiej pracy ograniczenia ze strony narządu ruchu ubezpieczonego nie mają znaczenia. Ubezpieczony ukończył liceum o profilu usługowo-gospodarczym, ale nie oznacza to, że posiada kwalifikacje wyłącznie do pracy umysłowej z zakresu zarządzania przedsiębiorstwem i obsługi klienta (tak organ rentowy w piśmie na k.33 akt sprawy). Prowadzenie własnego przedsiębiorstwa usługowego, czy praca w przedsiębiorstwie usługowym lub produkcyjnym na podstawie umowy o pracę nie ogranicza się wyłącznie do czynności administracyjnych. Prowadzenie usług to również osobiste wykonywanie czynności fizycznych – usługowych lub z zakresu produkcji. Pracą, którą wykonuje ubezpieczony ,tj. praca kierowcy – zaopatrzeniowca mieści się rodzajowo w sferze usług. Rozważania organu rentowego na temat tego, jakie prace powinien wykonywać absolwent liceum, które ukończył ubezpieczony mają charakter rozważań teoretycznych (pismo organu rentowego k.33 akt sprawy). Organ rentowy zakłada, że prowadzenie przedsiębiorstwa to tylko zarządzanie przedsiębiorstwem, a zatem praca umysłowa. Jest to założenie błędne, o czym była mowa wyżej.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477¹⁴§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji wyroku.